

мыслилъ Лутиръ, ся предупредѣлява, по неизмѣнно Божіе рѣшеніе, было за доброто было за злото, то не участвува той никакъ въ своитѣ си дѣла, и разрушена е свободната му воля. Лутиръ не ся оттегли предъ това послѣдствіе, но замѣни израженіето *свободна* воля съ словото *рабска* воля. Ако чловѣкътъ не дѣйствува свободно, а дѣйствието на благодатътъ, вмѣсто да въстановлява свободѣтъ му, нарушава и уничтожава, то чловѣкътъ не е друго освѣнь *страдателно* орудіе по дѣйствието Божіе, и той никакъ не участвува въ доброто, което ся върши въ него. Такожде и злото, което прави